

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1022/2021
21.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Бранислава Босилковића, чланова већа, у парници тужиоца противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Јован Стрижак, адвокат из ..., против туженог противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Оља Недељковић, адвокат из ..., по тужби ради утврђења и противтужби ради предаје у посед и раскида уговора, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1248/20 од 19.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1248/20 од 19.11.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1248/20 од 19.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу П 276/19 од 07.10.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је по основу писменог неовереног уговора о размени и савесне државине одржајем стекао право својине на кп бр. .. земљиште под зградом у површини од 43 м², ливада у површини од 98 ари и 51 м² и викенд кући постојећој на парцели, уписаној као власништво туженог у ЛН .. КО ... . Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог којим је тражио да му тужилац све непокретности уписане у ЛН .. КО ..., испражњене од лица и ствари, преда у посед и државину. Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев туженог којим је тражио да се утврди да је раскинут судски неоверен Уговор о размени од 28.09.2007. године, закључен између тужиоца и туженог. Ставом четвртим изреке, одбијен је евентуални противтужбени захтев да се наведени уговор од 28.09.2007. године раскине, због неиспуњења обавеза од стране тужиоца. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 441.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1248/20 од 19.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у делу става првог изреке, којим је утврђено да је тужилац по основу савесне државине одржајем стекао право својине на кп бр. .. земљиште под зградом, у површини од 43 м2, ливада у површини од 98 ари и 51 м2 и викенд кући постојећој на парцели, уписаној као власништво туженог у ЛН .. КО ..., те у ставу другом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у преосталом делу става првог изреке и ставу петом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев за утврђење да је тужилац право својине на предметним непокретностима стекао по основу писменог неовереног уговора о размени, а тужени обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 191.800,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у ставу првом изреке, делу става другог изреке који се односи на одлуку о трошковима поступка и ставу трећем изреке, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој парници, правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца за утврђење права својине на катастарској парцели са изграђеним објектима и противтужбеном захтеву туженог за предају у посед тих непокретности и раскид уговора од 28.09.2007. године. Правним основом постављених захтева суд није везан (члан 191. став 4. ЗПП). Тужбени захтев тужиоца за утврђење права својине на спорним непокретностима по основу одржаја, усвојен је са позивом на чланове 28. став 4. и 30. став 2. Закона о основама својинскоправних односа, и одбијен противтужбени захтев туженог за предају у посед тих непокретности и раскид уговора о размени, са позивом на одредбе чланова 124,125. и 131. Закона о облигационим односима. Реч је о уговору којим су странке међусобне односе уредили поводом размене уступљене непокретности за грађевинске радове договорене између њихових претходника, и манифестоване увођењем у посед претходника тужиоца.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. У парницама са тужбеним захтевом за утврђење права својине по основу одржаја, односно ради предаје поседа, примена материјалног права је условљена утврђеним чињеничним стањем. Утврђено чињенично стање не може се оспоравати у поступку по ревизији, ни када је редовна ревизија дозвољена (члан 407. став 2. ЗПП), а не може бити разлог ни за изјављивање посебне ревизије, чија је дозвољеност

условљена испуњењем додатних законских услова који се односе искључиво на примену материјалног права. У конкретном случају, о свим захтевима је одлучено применом одговарајућих института материјалног права. Ревизијом се конкретизовано не указује да је одступљено од судске праксе по наведеним правним институтима, мимо којих нема потребе за разматрањем других правних питања.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 21.05.2015. године, а вредност предмета спора је 3.504.593,75 динара (29.065 евра). Противтужба ради предаје у посед и раскида уговора поднета је 03.08.2015. године, а означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овој правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе односно противтужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**